

GRONINGER

Vrijdag

COURANT.

den 10 Mei.

NOTIFICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen, gezien hebbende de missive van den Heer Gouverneur dezer Provincie, gedagteekend den 2 dezer, no. 64; gelet op art. 30, § 2 der Wet op de Personele Belasting van den 29 Maart 1. l. (Staatsblad no. 4), brengen bij deze ter kennis van de Ingezetenen, dat met de uitreiking van de beschrijvings-bijlatten op Maandag, den 13 dezer, een samenvatting zal worden gemaakt, terwijl de Ingezetenen bij deze mede worden verwittigd, dat tot Tegenschatters zijn benoemd:

J. H. MULLER

A. G. RIGA.

En opdat zulks kome ter kennis van een iegelijk, zal deze in de *Groninger Courant* geplaatst en voorts aangeslagen worden, waar zulks te doen gebruikelijk is. Gedaan op het Raadhuis, den 9 Mei 1833.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: B. LORING.

De **KOMMISSIE van Onderwijs in de Provincie Groningen** vergadert Woensdag, den 5 Junij, des morgens te 8 uren precies, in het Provinciehuis te Groningen. Die zich dan willen laten examineren, moeten hunne getuigenschriften van goed gedrag en een authentiek afschrift van hunne geboorte-akte, vóór den 25 Mei, franco inzenden bij den schoolopziener van hun distrikt. — Voorts worden er verlangd een onderwijzer van den tweeden rang en twee van den derden, naar de Oost. — Zulke ongeluude onderwijzers, niet ouder dan dertig jaren, van die rangen, welke hiertoe genegen zijn, moeten zich op denzelfden tijd voor de Kommissie susteren ten vergelijkend examen, en, behalve het bovengenoemde, ook nog vóór den 25 Mei inzenden een attest van hunne gezondheid en van de geschiktheid van hunne lichaamsgesteldheid voor die betrekking, afgegeven door een medicinae doctor.

TH. VAN SWINDEREN,
Secretaris.

RUSLAND.

PETERSBURG den 24 April

Ons dagblad meldt het volgende: Om den Sultan in zijne tegenwoordige krisis een duidelijk bewijs van deelneming in deszelfs welzijn te geven, heeft Z. M. de Keizer den graaf *Orloff* als buitengewoon gezant naar Konstantinopel gezonden. Hij is den 21sten van hier vertrokken.

Den 20 dezer kwam de Turksche brigade-generaal *Namick-pacha* hier aan, om uit naam des Sultans den Keizer dank te betuigen voor den hem verleenden bijstand. *Namick-pacha* woonde den 21sten de parade bij en had onmiddellijk daarop de eer bij Z. M. in een bijzonder gehoor te worden toegelaten.

— De gewezen adelsmaarschalk van het Gouvernement Nischgorod, de werkelijke kamerheer prijs *Grusiniki*, is overtuigd geworden van op verschillende tijden vlugtelingen zonder passen geherbergd te hebben, terwijl hij in zijn post verplicht was, in het oefenen der wetten anderen ten voorbeeld te strekken. Uit aanmerking van zijne diensten, is hij door den Rijksraad alleen veroordeeld, om voortaan geene ambten te bekleeden, noch tot de verkiezingen des adels toegelaten te worden, en dit vonnis heeft de Keizer bekrachtigd.

— Z. M. heeft een besluit van den Rijksraad goedgekeurd, inhoudende, dat, bij de verbanning naar Siberië van misdadige personen van het vrouwelijk geslacht, de man en de familie van de veroordeelde haar niet in ballingschap mogen volgen.

— Volgens een besluit van den Rijksraad zal, ter voorkoming van de ergernis, die verboden is aan het verbreken der klooster-geloften, ieder, welke van die gelofte ontslagen wil worden, eerst door den prior en de hoogere broederschap en vervolgens voor het geheele consistorie vermaand worden, zijne gelofte trouw te blijven. Indien hij in zijn verlangen volhardt en in het burgerlijk leven terug treedt, zal hij nooit in dienst van den Staat kunnen komen, noch mogen wonen in het gouvernement, waar hij als kloosterbroeder geleefd heeft, en even min in Petersburg of Moskou, tot dat de tijd van zeven jaren, door de kerkelijke wet tot zoen voor de misdaad vastgesteld, verstreken zal zijn.

— Z. M. heeft aan den boekverkooper *Smirdin*, voor de diensten, die hij ter bevordering der vaderlandsche letterkunde bewezen heeft, een gouden penning geschonken, dien hij met het ordelint van de Wladimirs-orde om den hals zal dragen.

ZWITSERLAND.

BERN den 29 April.

Naar men zegt, zijn de onderhandelingen der Regering met de gevluchte Polen nog niet in orde. Deze lieden weigeren stellig bij het Fransche ministerie verlof te vragen, om naar Frankrijk te mogen terug te keeren, waarop ons bestuur provisioneel verordend heeft, dat zij in de Opper-ambten Delsperg, Courtelay en Pruntrut verlegd zullen worden. Zij ontvangen dagelijks 6 hansen soldij.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

WEENEN den 27 April.

Een bericht van den consulaire agent te Brindisi heeft de droevige tijding doen vernemen, dat de Oostenrijksche oorlogskorvet *Abbondanza*, met den Oostenrijkschen internuncius, vrijheer *van Ottenfels*, uit Konstantinopel komende, in den nacht van den 9 dezer, op de hoogte van Torre di Rinaldo (20 mijlen van Brindisi), schipbreuk heeft geleden. De heer *van Ottenfels* en de geheele equipage, ter sterkte van 125 koppen, zijn gered en bevinden zich voorloopig in het lazareth van Brindisi. De gezagvoerder der korvet, de heer *Gnoato*, heeft zich, uit toemeloze droefheid wegens deze ongelukkige gebeurtenis, daags daarna van het leven beroofd.

— Sedert tien dagen heerscht hier de griep in hooge mate; men kan rekenen, dat tusschen de 30,000 en 40,000 menschen daardoor zijn aangetast. De ziekte loopt echter zeer gemakkelijk af en de daardoor aangetasten zijn binnen weinige dagen hersteld.

— Het regeringsblad deelt de volgende berichten mede:

Konstantinopel den 34 April.

In den avond van den 11den is een koerier, door den ameddschi-effendi uit Kutahia afgezonden, aangekomen met het antwoord van *Ibrahim-pacha* op de voorstellen, hem door de Porte gedaan. Naar men verneemt, heeft *Ibrahim* de aan hem gedane voorstellen, volgens welke Syrië, met inbegrip van Damaskus en Aleppo, met het stadhouderschap van zijnen vader, *Mehemed-Ali*, zonden vereenigd worden, aangenomen, doch nog hegeerd, dat men hem het distrikt van Adana (in Caramanie) zou afstaan, waarna hij dadelijk met zijne troepen den terugtocht uit Anatolië zou aannemen. — Ten gevolge dezer mededeelingen, werd er den 12den groote raadsvergadering bij de Porte gehouden, en, naar men verneemt, besloten, den afstand van Adana volstrekt te weigeren. Nog dezen avond zou een tartaar met dit besluit, hetwelk door ten schrijven van den Franschen gezant, den admiraal *Roussin*, ten krachtigste ondersteund wordt, naar Kutahia vertrekken. — De Porte heeft bij den Russischen gezant, den heer *Butenietz*, aanzoek gedaan, ten einde het Russische eskader, zoo wel als de landtroepen, tot de aankomst van het nader antwoord uit Kutahia, in hunne tegenwoordige stellingen mogen blijven.

FRANKFORT den 3 Mei.

De verkiezingen voor de Tweede Kamer van Wurtemberg zijn bijna afgelopen. De meesten der ministeriële leden zijn herkozen, als ook de voornaamsten der oppositie-partij; doch de heer *Pfizer*, die het voorstel tegen de besluiten van den Bondsdag had gedaan, dat aanleiding tot het ontbinden der Kamer gegeven heeft, en de heer *Zeis*, die zich tegen de Pruisische tol-vereeniging verklaard had, zijn niet weder gekozen. In plaats van den eersten is professor *Wideman* te Tübingen benoemd, en dezen hebben eenige studenten aldaar des avonds van den 26sten op eene zoogenaamde katten-muzijk onthaald, terwijl zij den heer *Ukland*, een vriend der oppositie, eene serenade gegeven hebben.

Van den 1den. Drie registers van instructie gaan al de geheime wegen na, welke de jongste dolzinnige onderneming tot op hare uithersting is gevolgd; doch de hardnekkigheid der jeugdige revolutiemakers (die, gelijk de *Quotidienne* beweert, door Frankrijks regering verleid zijn) maakt het onderzoek uiterst moeilijk. Vier der ge-

vangen gezette studenten verzekeren elkander niet te kennen, en slechts toevallig bij de nachtelijke bloedtooneelen tegenwoordig te zijn geweest. Hoe lang zulk een stelsel van verdediging zal kunnen worden volgehouden, is niet te voorspellen; doch zouden wij van oordeel zijn, dat uit de onderscheidene universiteitssteden zeer wel getuigen konden ontboden worden, om de identiteit der personen en hunne kennis aan elkander te doen blijken. Wel is waar zou het moeilijk vallen te bepalen, van welke hoogeschoolen getuigen moeten worden ontboden; want tot nog toe wijzen alle steden, van welken men scholieren onder de gevangenen meende te herkennen, deze onverwachte eer van zich af; zoo leest men, dat Tübingen zich geluk wenscht, geene zijner studenten bij de Frankforter onlusten betrokken te vinden; dat Gießen tot dus verre geene stellige verzekering heeft bekomen, leden zijner hoogeschool daar onder te tellen; dat Heidelberg zich verblijdt, hoogst genomen slechts twee zijner kweekelingen onder de muitemakers te kunnen rekenen.

De heer *Breidenstein* te Homburg heeft eene poging gedaan, om te ontvlugten. Hij verzocht den soldaat, die in het voorste vertrek zijner gevangenis zich bevond, het waar in de kagchel aan te stoken; terwijl de soldaat zich in de alkof begaf, waarin de kagchel geplaatst was, deed de gevangene de kagchel met een mes openmaken, te kunnen ontvlugten; doch de sabel van den militair was tusschen de deur blijven steken, zoodat de soldaat niet opgesloten was en den vlugteling terstond kon inhalen. Men gelooft, dat de zaak van den heer *Breidenstein* in Zusammenhang staat met het Frankforter revolutieplan.

— Volgens berichten uit Agram, van den 23 April, had een der ontevredene opperhoofden in Bosnië, zekere *Mehemed-bey*, van de verlegenheid der Porte gebruik gemaakt, om eenen nieuwen opstand in dit gewest te beginnen. Onderscheidene belangrijke plaatsen hadden reeds zijne zijde gekozen en de eenige militaire magt, die den stadhouder ten dienste stond, uit eenige honderd man Albanezen zamengesteld, was in de vesting Ostrossuccs opgesloten.

BERLIJN den 3 Mei.

Volgens eene bepaling van het ministerie van binnenlandsche zaken en politie, zullen de naar Frankrijk gevluchte Polen, die onlangs dit land weder verlaten en zich naar Zwitserland en Duitschland begeven hebben, in de Pruisische Staten niet toegelaten worden, wanneer aan hunne passen het visa van het Russische gezantschap ontbreekt. Doch ook in dit geval mogen zij de Pruisische grenzen alleen bij Saarbrück, Erfurt en Gorkitz overschrijden, en moeten de reis in de naaste rigting over Breslau voortzetten, zonder de Koninklijke residentien Berlijn en Potsdam, of het groot-hertogdom Posen aan te doen. Voorts zal hun geen langer verblijf in de Pruisische Staten vergund worden, dan juist tot hunne reis noodig is. Dit oponthoud wordt ook niet toegestaan aan zulke vlugtelingen, die uit Frankrijk komen, om de baden in Pruissen te gebruiken.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 4 Mei.

De publieke ontevredenheid over het aanhouden van het deuren- en venstergeld neemt hand over hand toe. Door de gansche hoofdstad hepen worden bijzondere bijeenkomsten belegd tot verzet tegen die belasting en tot het beramen van middelen, om dezelve te doen afschaffen. Wij hebben heden morgen tijding ontvangen van eene te Birmingham gehoudene vergadering, in welke zeer gramstorige besluiten werden genomen, die blijk gaven van het diep gekrenkt gevoel dier gewichtige stad met opzigt tot die hatelijke belastingen. Er is geen twijfel, dat door gansch het land henen zoodanige bijeenkomsten zullen plaats grijpen, en dat de uitdrukking der openbare meening te beslist en te sterk zal zijn, dan dat dezelve door het Gouvernement en het Lagerhuis zal kunnen verwoonen worden.

— Gisteren hebben de heer *Hume* en de alderman *Thompson* bij de gemeenten verklaard, het voornemen te hebben motien te doen omtrent het embargo op de Hollandsche schepen en de Turksche aangelegenheden, maar zulks uit hoofde van het wegens ongesteldheid afwezend zijn van lord *Palmerston* uit te stellen.

Voorts is tegenwoordig hier te Londen in omloop ter ontvangst van onderteekeningen, zoo als die van vele der eerste huizen daar alreeds op gevonden worden, de volgende aan de Kamer der Gemeenten in te dienen petitie:

» Aan de Kamer der Gemeenten van het vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittanje en Ierland, in Parlement vereenigd.

» De nederige petitie der ondergeteekende kooplieden, bankiers, handelaren, scheeps-eigenaren, en andere van den Hove van Londen

» Geeft te kennen, dat de rekestranten met diep leedwezen gezien hebben het leggen van het embargo op de Nederlandsche scheepvaart in November 11. en de hieruit gevolgde belemmering voor de Britsche scheepvaart in derzelver gewone betrekkingen met de Hollandsche havens.

» Dat de rekestranten, verstaan hebbende, dat de order, door Zijne Majesteit in rade uitgegeven, en de daaraan verbondene maatregelen, van eenen tijdelijken aard en in het enkele doel van voorkoming van vijandelijkheden genomen zijnde, zich geneigd gevoelden den afloop, welken zij niet ver verwijderd konden wanen, af te wachten.

» Dat de rekestranten tot hun leedwezen bevinden, dat de gevolgen van den voortduur van het embargo een karakter hebben bekomen, hetwelk zij niet konden voorzien, en zij alzoo te radé zijn geworden aan uwe geëerde Kamer te vertoonen de ernstige gevolgen, welke voor de koopmanschap, den handel en de scheepvaart van dit Rijk zijn voortgesproten uit het onzeker maken en schorsen van al derzelver betrekkingen en het doen geboren worden van eene stellige voorkeur ten voordeels van andere landen, tot groote afbreuk van Englands scheepvaart en handel.

» De rekestranten smeeken uwe Kamer derhalve allernederigst, hunnen toestand zoo spoedig mogelijk in ernstige overweging te nemen, ten einde hierin zoodanig herstel te brengen, als dezelve in hare wijsheid meest raadzaam zal voorkomen. enz.

De *Guardian*, die dit stuk medegedeeld heeft, zegt, dat hetzelfde reeds zoo aanzienlijke onderteekeningen draagt, dat men te regt de hoop mag voeden, van het Parlement meer gewigt aan hetzelfde, dan aan alle vroeger ter zelfder materie diende rekesten, te zien hechten.

FRANKRIJK.

PARIJS den 3 Mei.

Mejufvrouw *Eliza Garnerin*, dochter van den beroemden luchtreiziger van dien naam, is te New-York gehuwd met eenen rijken Amerikaanschen bankier, op welks landgoed zij eenige weken vroeger met haren ballon was nederge daald. Na het teekenen van het kontrakt, zeide de bankier aan zijne vrienden: » Ziet daar eene vrouw, die mij uit de lucht is komen vallen. »

— Men zegt, dat de komst te Brussel eener dame, met welke Koning *Leopold* gezegd wordt vóór zijn huwelijk in nauwe gemeenschap gestaan te hebben, tusschen den Koning der Belgen en zijne jonge gemalin eene hevige oneenigheid heeft doen uitbersten.

— De Gedeputeerden hebben de wet op het openbaar onderwijs, met 149 tegen 7 stemmen, aangenomen.

— De hertog van *Orleans* is naar Londen vertrokken en komt in de volgende maand terug.

— De Russische ambassadeur moet weder eene bijeenkomst met den minister *de Broglie* hebben gehad, nopens de aangelegenheden van het Oosten, welke den laatstgenoemden weinig heeft behaagd.

— De Koning heeft zich met den president *Dupin* in 't breede over de Belgische aangelegenheden onderhouden.

— Sedert de generaal *Schramm* zich met 5000 man in het département Eure et Loire bevindt, is de rust in Chartres en Lèves niet verder gestoord. Ook in Lyon is de rust behouden gebleven.

— De Pruisische minister heeft dezen morgen aan den hertog *de Broglie* overhandigd het antwoord van den Koning der Nederlanden op eene nota van het Berlijner Kabinet, betreffende de jongste, te Londen, aan den heer *Dedel* voorgestelde vragen; het Berlijner Kabinet schijnt bijzonder het treffen eener schikking ter harte te nemen; maar de laatste uit Londen en 's Gravenhage ontvangene stukken gaven nog weinig hoop hierop.

De afgevaardigde *Teste* maakt zich gereed tot eene reis naar 's Hage, de publieke nieuwsgierigheid is er niet weinig op uit, om zoo mogelijk het doel hiervan te ken-

nen doorgronden. Hij geeft wel is waar voor, dat bijzondere belangen hem derwaarts roepen, maar dewijl hij binnen kort veelvuldige conferentiën met den minister van buitlandsche zaken gehad heeft, blijft men er aan bechten, dat hem eene staatkundige zending bij den Koning der Nederlanden opgedragen zou wezen.

Van den 5den. Hoewel de *Nouveliste* Zaterdag meldde, dat tusschen den Sultan en den Egyptischen pacha de vrede was geteekend, kunnen wij nogtans stelligwijze berichten, dat onze staatslieden enige bezorgdheid laten blijken aangaande den uitslag van sommige als nog in geschil geblevene punten; want in het tusschen den hertog de Broglie en den heer Pozzo-di-Borgo gehouden gesprek is van veel meer sprake geweest, dan de minister dacht.

Na gehandeld te hebben over de door Rusland, wegens deszelfs interventie in het Oosten, gedane vraag om schadeloosstelling, is de kwestie van het ontruimen des Turkschen gebieds door de Russische troepen ter sprake gekomen. De vertegenwoordiger van den Autokraat heeft volgens de daags te voren bij hem uit Petersburg ontvangene dépêches verklaard, dat zijn Gouvernement voornemens was de Russische troepen zoo lang in de Levant te laten verblijven, als het geschilpunt wegens het distrikt van Adana niet geheel is vereënd.

Vruchteloos heeft de heer de Broglie eene geschiedkundige vergelijking aangevoerd betreffende de ontruiming van België door de Fransche troepen, zoodra Antwerpen was bemagtigd. De heer Pozzo-di-Borgo antwoordde onbewimpeld, dat aan de Hollandsch-Belgische kwestie al de vijf Mogendheden hadden deel genomen; dat eene tusschen Frankrijk en Engeland geteekende conventie, aan wier opstelling de bij de Conferentie vereenigde vertegenwoordigers hadden deel genomen, was gesloten geworden; terwijl in de Oostersche kwestie de Keizer zijn Meester uit eigene beweging was tusschen beide gekomen, zonder raad te vragen bij iemand, en dus ook voor eigene verantwoording de gebeurtenissen nam, welke uit die interventie konden voortspuiten.

Ten gevolge van deze daadzaken, heeft de heer Pozzo-di-Borgo ten slotte verklaard, dat het Russische Gouvernement zich in de volheid des regts bevond, wanneer het geraden oordeelde, zijn troepen in het Ottomannische Rijk te doen verblijven. Indien zoodanig het geval is, gelijk wij alle reden hebben, om te gelooven, zou de door het *Journal des Débats*, op geloof der Angsburger courant, gegevene tijding, dat een tusschen de Porte en Mehemed-Ali tot stand gekomen vredesverdrag door de vijf Mogendheden was gewaarborgd, als zeer gewaagd kunnen worden aangemerkt.

Na den afloop dezer discussie is er een raad van ministers gehouden, die tot uitslag heeft gehad, dat naar de Oostelijke Hoven koeriers zijn afgezonden. Zeer dringende dépêches zijn ook naar Konstantinopel afgevaardigd. Zondag ochtend heeft de heer d'Appony eene conferentie gehouden met den heer de Broglie. Men verzekert, dat de gezant van Oostenrijk geen deel hoegenaamd heeft willen nemen aan de tusschen onzen minister en den heer Pozzo-di-Borgo gevoerde *pourparlers*, hebbende hij als reden daarvan zijn aanstaand vertrek naar Weenen voorgewend.

— De brieven uit 's Gravenhage verzekeren, dat Koning Willem wel vastelijk heeft besloten, geene concessie hoegenaamd te maken, waardoor de handelsbelangen van Holland gekrenkt wierden; en dat, hoe groot ook de schade zij, die door het embargo aan den Hollandschen handel wordt berokkend, die van Engeland daardoor nog oneindig zwaarder lijdt.

(*Gazette de France.*)

— Onze Brusselsche correspondent schrijft ons, dd. 2 Mei, des avonds, dat Prins Albert van Pruissen, aan wiens reis een staatkundig doel wordt gehecht, terstond na het bijwonen van eenen ministerraad te 's Gravenhage, weder naar Berlijn is gereisd, van waar hij den 13 dezer wordt terug verwacht; dat dit overhaaste vertrek doet gelooven, dat hij eene zending van hoog gewigt vervalt, en dat er sprake is van een door de Oostelijke Mogendheden ten voordeele van Holland te nemen besluit; die omstandigheid was echter nog niet te Amsterdam bekend.

(*Messenger des Chambres.*)

St. OMER den 14 April.

(*Extract uit eenen brief, geschreven door eens kapiteins echtgenoot, die haren man gereijgvaard is.*)

Na de reis van Breda tot St. Omer in vier dagen te hebben afgelegd, kwam ik gisteren alhier behouden aan. Tot Hulst, waar ik mij over Bergen-op-Zoom heen begaf, ontmoette mij niets bijzonders; hier echter bekwam ik, door de vriendelijke tusschenkomst van den kommandant dier vesting, gelegenheid, om met een' zich juist daar bevindenden Belgischen commiss-voyageur naar St. Nicolaas te reizen; op de grenzen werden onze koffers en doozen door de Belgische kommiezen op eene vrij onbeschofte wijze doorzocht, en de troepen vroegen op eenen even onbeleefden toon mijnen reisgenoot naar zijne papieren, mij nogtans niet, daar zij waarschijnlijk dachten, dat ik bij hem behoorde. — Te St. Nicolaas deed die heer, wiens beleefdheid en gediensstigheid te mijwaarts ik niet genoeg prijzen kan, het rijtuig oprijden voor het handelshuis, in welks dienst hij stond, zijnde dat van den heer Heijndrickx de Maere. Deze heer en zijne gade kwamen terstond voor en hadden naauwelijks vernomen, dat ik de vrouw was van een' Hollandschen krijgsgevangen officier, of ik moest dadelijk afstappen, bij hen mijnen intrek nemen, en, wat ik er ook tegen mogt inbrengen, mijne bagaadjé was reeds van het rijtuig afgepakt, eer ik het wist. Allerhupst, vriendelijk en met de meest mogelijke voorkomendheid werd ik door deze menschen ontvangen; men wist niet, waarmede mij te believen; in het kort, ik ontwaarde ten duidelijkste, dat de woorden van mijnen gullen gastheer: *rien ne nous est plus agréable que de faire quelque plaisir à quelqu'un de votre nation* (niets is ons aangenaamer dan iemand uwer natie eenig genoegen te doen) meer dan loutere pligtplegingen en van harte welgemeend waren. — Want toen ik sprak van den volgenden dag te vertrekken, wilde men dit in het eerst volstrekt niet permitteren; op mijn zeggen echter, dat ik verlangend was mijn' man, na een zoo lang afzijn, weder te zien, gevoelde men het regtmatige van dit verlangen, en toen werd besloten, dat ik niet met de diligencie van 's morgens zes uren, maar door den heer Heijndrickx en zijne gade met hun eigen rijtuig naar Gent zoude gebracht worden. Hier wilden zij, dat ik den volgenden nacht, bij iemand hunner familie ging logeren, hetwelk ik moest weigeren, daar ik nog dien zelfden dag reis-gelegenheid naar Rijsel vond. Aan de poort van laatstgenoemde stad gekomen, gaf de officier der wacht, na uit mijnen pas gezien te hebben wie ik was, mij dadelijk iemand mede, om mij een goed logement aan te wijzen, en mij uit zijnen naam daar bijzonder aan te bevelen. Naauwelijks was ik op mijne kamer een weinig op mijn *aïse*, of een aantal officieren van het garnizoen, die tot de belegerings-armee behoord hadden, kwamen, in mijne hoedanigheid als de vrouw van een' der dappere bezettingen van de citadel, hun compliment bij mij afleggen en mij hunne dienst aanbieden, zoo ik die soms mogt noodig hebben. Den volgenden dag naar St. Omer vertrokken zijnde, trof ik mijnen man, even als alle zich daar bevindende officieren, in blakenden welstand aan. Het spijt mij, dat ik omtrent hunnen grijzen aanvoerder juist niet een even gunstig bericht geven kan; want deze is aanhoudend laborerende en gaat hoogst zeldzaam uit. Onder de troepen is het getal der zieken bijna niet noemenswaardig, en die ik er van zag, zien er allen bij uitstek gezond uit. Het consigne van in de kazerne te moeten blijven, is ook niet meer zoo streng als te voren; want thans mogen er 's morgens tien en 's namiddags tien man per compagnie uitgaan, en hierin wordt, zoo als gij wel begrijpen kunt, heurt gehouden.

BELGIE.

BRUSSEL den 6 Mei.

De *Emancipation*, een uit den *Constitutionnel* overgenomen artikel mededeelende, maakt daarop de volgende aanmerkingen:

» Het is wel waar, dat de drie Hoven van Oostenrijk, Pruissen en Rusland bij den Koning van Holland aandringen, dat hij zijne geschillen met België uitmake; maar niet waar is het, dat die Hoven het begrip des Konings van Holland verwerpen, van namelijk niet anders te onderhandelen, dan met de vijf Hoven vereenigd. Welin tegendeel, zij verklaren zich bereid, om deel te nemen aan de Conferentie, maar, steeds afgezien hebbende van alle medewerking in de dwangmaatregelen, kunnen zij, zoo lang deze niet opgehouden hebben, zich niet met Frankrijk en Engeland vereenigen, aangezien zoodanige vereeniging vóór het ophouden der gezegde maatregelen zoude kunnen worden aangemerkt als eene goedkeuring derzelven, welke zij niet gegeven hebben, en niet voornemens zijn te geven.

Van den 7den. In den *Courrier Belge* leest men het volgende. Een achttingwaardig Leuvenaer zendt ons het stuk, hetwelk men hier onder in de Vlaamsche taal kan lezen, en waarvan het oorspronkelijke aan onze drukkerij ter inzage der liefhebbers beschikbaar ligt. Dit stuk wordt gedrukt ten platten lande rond gespreid.

» BEKENDEMAKING AEN DE GOEDE SCHAEPE VAN BELGEN.

» Zeer beminde schaepekens!

» Nu gaet het wel, nu zyn wy wel haest zalig! den Koning, die een verloren » schaepe is, en dien wy hopen in het kort tot onze heylige kerk weér om te brengen » en te herdoopen, regert als een godvruchtig man; Job is er maer eenen huyl tegen. » Nu hebben wy geene representanten meer. Daer moeten andere gekozen worden. » Wy recommerenderen u van geene te kiezen als religieuze mannen, (dat is zuiver god- » vruchtige mannen, de liberaelen zijn te moeyelyk, maeken te veel lawyt, schreun- » wen te veel in de kamer; wy moeten niet dan godvruchtige menschen in plaats heb- » ben. Den koning kan niets doen met die revolutionnairn: de liberaelen zyn zot. » God heeft maer éenen wil, en het is volgens dien wil dat men moet weeten, niet » volgens den wil van ieder een, want het grootste deel der menschen weten niet wat » zy willen.

» Wy eerlyke Geestelyken, wy zyn de uitvoerders van den wille Gods; er moet » maer een bestuer zyn, dat van onze heylige kerk; het burgerlyk bestuer is over-

» vloedig, en kost te veel: de religie is den eersten schat der menscheyd, die alleen » moeten wy eeren: alsdan zult gy die schreuwens van liberaelen zien vallen en tot den » regten weg weér komen: alsdan zal een ieder zalig en gelukkig leven. Want wat » ziet men hedendaegs met die borgerlyke liberaele wetten, schaendaelen, schelm- » stukken, wanorder, de goede trouw van de aerde gebannen, bedrog, den man » betrouwd zyne vrouw niet meer. De kerk zal alles herstellen. De goede trouw zal her- » leven. Wy zullen onze kloosters weér krygen, als ook onze goederen, welke die » Fransche republiecaenen, die schelmen van jacobins, zoo diefelyk verkocht heb- » ben, in tegenstrydigheid met het heylig regt van eygendom; want beminde schaepe- » kens dat waeren onze goederen, niemand had het regt ons die af te nemen, gelyk » niemand het heeft, om zich meester te maken van uwe eygendommen.

» Gy ziet wel, dat alles nu in desorder is: het gouvernement, er zyn geene minis- » ters meer, noch representanten; de finantien van den staet, men doet niet als leenin- » gen, men slaegt de grondlasten op; de nulliteyten hebben de plaatsen vanden » staet, de oude geleerden en godvruchtige mannen zyn van kant gezet, het is of dat » men zot geworden was; met een woord alles is verkeerd; ter contrarie als de eer- » weerdige priesters zullen regeeren, als de kerk alleen zal bestueren, dan zal alles » wel en regulier gaen; een ieder zal eeten, kleederen en gezonde woningen » hebben, men zal op zijnen tijd trouwen, zijne goddelyke en menschelyke plig- » ten kwyten, de schandaelen, de onkuisheyd zullen aenstonds verminderen, » jae, arme schaepekens, gij zult allen zalig zyn, en gy zult alle zoetigheden des le- » vens genieten: die schobbiakken van schreuwens, van jacobins, van liberaelen » zullen aenstonds zwygen, tot de kerk komen; kiest maer de godvruchtige mannen » die wy u met naem en toenaem binnen eenige dagen zullen opgeven. Het is meer als » tyd, voor uwe zaligheyd, dat gy klaer ziet. God zy met u. Alles tot meerder eer » en glorie van God, en tot handhaefing van onze heilige Catholyke, Apostolyke en » Roomsche religie."

— De *Messenger de Gand* behelst, onder het opschrift *Reis des Konings*, het volgende artikel:

Sedert de Brusselsche dagbladen ons er van verwittigd hebben, dat Z. M. Leopold het ontwerp heeft gevormd in de provinciën zijns Rijks eene rondreis te doen, en het Gentsche publiek de zekerheid heeft verkregen van onverwijd de Koninklijke tronie en al haren stralenglans te aanschouwen, vraagt men zich af: hoeveel, boven en behalve dat geluk, Vlaanderen en onze stad voordeel zullen rapen van de tegenwoordigheid van Lodewijk-Philips beschermeling; welke rampslagen hij zal herstellen, welke ellenden hij bekijken, leeren kennen, en verligten zal willen; op welke behoeften hij zijne blikken zal vestigen; welke middelen hij zal aanwenden, om die behoeften te vervullen; met één woord: welke sporen er bij ons van Leopolds doortogt zullen achterblijven, anders of meer dan de herdenking aan eenen bespottelijken hoogmoed, aan walgelijke snorkerijen, en aan eene weeldepracht, die des volks jammerlijke armoede beschimpt, en het rampzalig overschot van onzen handel en van onze nijverheid beleedigt? Overmatig gelukkig als wij nog daarbij zullen zijn, van niet tevens met leedgevoel te moeten herdenken, dat wij onze beurs zullen geledigd hebben, om onzen Spotkoning en alle hem omstuwende hekspringers te herbergen, te laven, op de handen te dragen en te huldigen.

Wat dit laatste betreft, gelooven wij, dat de consumtie minder zal zijn, dan men gevreesd had. Van den eenen kant zal de oppermagtige bloedzuigerij zich geen etmaal voluit over ons uitstrekken, en wij zullen met een vijftalduzend of zesduizend guldentjes al veel doen; overigens kunnen wij ons ditmaal op de ordonnateurs der festiviteiten verlaten; zij nemen daarbij alle hoogzinnigheid in acht, die aan het hof van den Belgen-Koning zoo wél voegt. Het is een hemelsbreed verschil met de kwistende mildheid van jongstleden jaar; de Koninklijke spriukhanen en meikevers zijn van jaar tot jaar minder uitgehongerd, en de landen, welke zij overloopen, leeren van jaar tot jaar beter rekenen. De geesl der rondreis zal zoo veel doenlijk voor ons worden verzacht, en wij zullen vlugtig genoeg en zonder erg kleerscheuren de nevelen op het Koninklijke voorhoofd en de bitterheden der opperheerschappij tegen over ons zien voorbijtrekken.

Al de aanbesteding-kohieren voor het Koninklijk onthaal zijn sinds acht dagen opgemaakt; alle prijzen der mobilia, der ornamenten, der wijnen en likeuren, der spijzen en ververschingen zijn bij voorbaat beraadslaagd en vastgesteld. Men weet op een prik, voor hoeveel per hoofd Z. M. en zijne hovelingen zullen middagmalen; hoeveel lampions er zullen branden; op welk getal stemmen de van geestdrift schreeuwende koren zijn zamengesteld; de diensttijd en de standplaats van elken kreet-aanheffer zijn bepaald; er zijn boenders, wrijfappen, vensterspuiten, enz. aangekocht; tot zelfs priukmakers en barbiers zijn voor dien plegtstatigen dag in dienst genomen, en wij zouden van nu af aan reeds kunnen zeggen, op hoeveel het opmaken der poeijersaarten van de heeren d'Aerschot en Chasteler, en het scheren van Zijner Majesteits baard zullen komen te staan.

Die bijzonderheden zouden ongetwijfeld het gewigtigst te vermelden zijn in het reisverhaal van den potentaat, indien niet het itinéraire van de wijlduchtige personaadje ons deed zien, dat hij voornemens is, van Brugge tot aan de kleine visschershaven Blankenberg en van daar langs het zeestrand tot Ostende alleen te reizen. Er zijn er, die hopen, dat hij, door het eenzame der kust en de stilte der duinen aan zijne mijneringen en aan de overdenking zijner huisselijke verdrietelikheden terug gegeven, en voorts zijne herinneringen en rouwgevoel overbrengende aan gene zijde van den Oceaan naar een heerlijk-schoon landelijk verblijf, waar nimmer berouw of wroeging is doorgedrongen, zijnen tegenwoordigen toestand in vergelijking zal brengen met zijne vroegere, in gewetenskalnte en in het genot van eenen vlekkeloozen naam doorgebrachte levensjaren.

Zij gaan zelfs verder, en verbeelden zich, dat Z. M. Leopold, stoet en gevolgd dus verlatende, zich het gerijf wil verschaffen ook zijn Koninkrijk te kunnen verlaten. Zij voegen er bij, dat een galjootje, sloepje, visscherspinkje, of wel zelfs eene stoomboot bij toeval binnen signaal-bereik in het ruime sop zou kunnen opdagen, en dat van daar de weg naar Claremont noch wagensporen noch keisteenen heeft.

Wij gelooven bezwaarlijk aan die gezindheid des Konings, maar toch zijne reis onverzeggeld langs de kust is wel degelijk vastgesteld, en Z. M. Leopold zoude kunnen wenschen, dat zijn reisje toch ergens goed voor ware.

GENT den 7 Mei.

Wij zijn onderrigt, dat de dappere kolonel en chef van den generalen staf, de Boer, een der heldhaftige verdedigers der citadel van Antwerpen, door Z. K. H. Prins Albert van Pruissen met eene kostbare, en uitnemend kunstrijk bewerkte, gouden snuifdoos is begiftigd. Dit geschenk ging gepaard met eenen zeer vleijenden brief. Dit blijk van achting van wege een' krijgshaftigen Prins is eene schoone hulding der krijgskwaamheden, van welke die verdienstelijke officier gedurende het gedenkwaardig beleg bewijs gegeven heeft.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 7 Mei.

III. MM. de Koning en Koningin zullen, naar men verneemt, den 15 dezer van hier naar het Loo vertrekken.

— Z. K. H. de Prins van Oranje, benevens Hoogstdeszelfs oudsten zoon, is heden namiddag, omstreeks zeven uren, uit het leger alhier terug gekomen. De Koninklijke familie zal, dienvolgens, op overmorgen, den verjaardag van H. K. H. Prinses Marianne, gemalin van Z. K. H. Prins Albert van Pruissen, gezamenlijk kunnen vieren.

— Op morgen, Woensdag, den 8 dezer maand, des morgens te tien uren, zal er in eene der zalen boven den schouwburg ter bezigtiging gesteld worden: een voor de geschiedenis van ons Vaderland allertreffendst taferel, zijnde het gezicht van de citadel van Antwerpen, zoodanig als dezelve zich voordeed op het oogenblik dat onze dapperen, ten gevolge van de aangerigte verwoestingen, met derzelver verdediging moesten ophouden.

Dit schoone stuk, meer dan tien voeten breed, vertoont tevens de stad Antwerpen en de Schelde in het verschanst, genomen uit het standpunt van het zoo beruchte bastion van Toledo, en is, ten koste van den vertooner, met de meest mogelijke naauwkeurigheid en getrouwheid, onder toelating der Fransche krijgsmagt, vervaardigd door een' der bekwaamste schilders.

De ondernemer heeft de voldoening gehad, de toejuiching van het geheele Hof te mogen verwerven, wegens het geïnklike denkkeeld en de niet minder gelukkige uitvoering van het op doek brengen, en ook voor het oog vereenigen van een der schoonste wapenfeiten van onzen tijd en van de dapperen, die op de grenzen onze belangen verdedigen.

Gedurende twee à drie weken zal deze schilderij, van des voormiddags te tien uren tot des avonds, en alsdan kunstmatig verlicht, op de vermelde plaats te bezichtigen zijn.

De heer Rottigny heeft dit stuk kort geleden te Keulen openbaar ten toon gesteld. Het heeft daar, blijkens de bladen dier stad, de algemeene belangstelling in eene hooge mate opgewekt, en de heer Ernst Weyden, doctor in de wijsbegeerte aldaar, heeft in eenen openbaar gemaakten brief verklaard, dat hij het stuk beschouwde als een gedenkteeken van den Nederlandschen roem; dat hij bij de bezigtiging daarvan van bewondering was opgetogen geweest over den moed en de vaderlandsliefde van krijgsliden, die zich te midden van zulk eenen afzigtelijken puinhoop hadden staande gehouden, en dat de gedachte aan hunnen grijzen bevelhebber en diens standvastigheid hem tot tranen toe bewogen had.

— Bij de vijftiende uitloting, op gisteren alhier gedaan, zijn ter aflossing aangewezen

«volgende nummers der obligatiën (oorlogslasten) rentende 5 pCt., gesproken uit
«wet van den 22 November 1830 (Staatsblad no. 81), te weten :

No.	84	1254	2976	6216	8116	9661	11390	13215
	390	1534	3082	6339	8220	9808	11580	13296
	517	1778	3392	6447	8682	9832	12064	13919
	728	2185	4139	6677	8746	9902	12140	13996
	737	2219	4408	6733	8761	9981	12178	14004
	780	2457	4780	6899	8828	10762	12425	14574
	847	2497	4943	7097	9025	10790	12525	14651
	1064	2603	5741	7274	9108	11122	12542	14831
	1107	2618	6009	7493	9309	11218	12587	14843
	1143	2829	6061	7529	9310	11262	13120	14967

AMSTERDAM den 5 Mei.

Mijndert Nantzing, 2de luitenant bij de 10de afdeeling nationale militie, vroeger
door Z. M. den Koning, om zijn heldhaftig gedrag in Brussel, benoemd tot ridder
der militaire Willems-orde, 4de klasse, stierf, bij eenen uitval uit de citadel van
Antwerpen, den heldendood voor het Vaderland. Regenten van het burger weeshuis
alhier, van hetwelk hij eenmaal kweekeling was, onlangs in het bezit gekomen zijn-
de van den degen, de epanletten, het metalen kruis en het versiersel der ridder-orde
door hem gedragen, stelden op het behoud, ook van dit laatste, den hoogsten prijs.
Zij wraadden het, Z. M. onzen geëerbiedigden Koning om eene bijzondere vergun-
ning te vragen, welke hun het behouden van dit laatstgenoemde versiersel mogt toe-
staan, hetwelk anders door de nageblevene betrekkingen van overledene ridders aan
de kanselarij der orde moet worden terug gezonden.

Door Koninklijke welwillendheid waren regenten in staat gesteld, om reeds heden,
bij de plegtigheid van het uitgaan der kinderen, wier verblijf in het Godshuis ge-
sindigd was, eene allezins gunstige en vereerende dispositie van Z. M. te dien opzigt
openlijk bekend te maken.

Amstels burgerij verheuge zich dan in het bezit dier voorwerpen, die op nieuw de
«gedachtenis vereeren van een' zijner wezen uit het gesticht, hetwelk ook eenmaal
«van Speyk voortbragt. Dezelve verstrekken daár steeds tot blijvende herinnering aan
den verdienstelijken jongeling, die ze eenmaal droeg, en tot voorbeeld, tot aan-
sporing en tot opwekking van echt vaderlandsche gevoelens bij allen, die in dat ge-
sticht hunne opvoeding werkelijk ontvingen of verder zullen genieten!

Van den 7den. Volgens latere berigten, dd. 16 April, uit Konstantinopel, was de
Fransche legatie secretaris, de heer *Varenne*, den 14den des avonds, onverwacht
uit Kuthia naar deze hoofdstad terug gekeerd.

Nopens de door hem medegebragte tijdingen was niets bepaalds uitgelekt, behalve
dat *Ibrahim*-pacha reeds zijnen terugtocht had aangevangen, zoodat men zich vleide
spoedig gansch Anatolië door de Egyptenaars ontruimd te zien.

Opmerkenswaardig is het, dat de Porte dezer dagen de nieuwe Tewdschihat, of de
lijst van de verdeling der stadhouderschappen des Rijks, die gemeenlijk terstond na
het Bairamsfeest afgekondigd wordt, hetwelk echter uit hoofde der omstandigheden
ditmaal niet heeft plaats gegrepen, heeft bekend gemaakt. In deze Tewdschihat wordt
Mehemed-Ali in het bezit van het stadhouderschap van Egypte met gansch Syrië,
waaronder Damaskus en Aleppo en het eiland Candia, als ook zijn zoon *Ibrahim*-
pacha in het stadhouderschap van Abyssinië en in het sandschak van Dschiddu, be-
revens in de waardigheid van eenen Scheich-al-Harem van Mekka bestemd.

In het publiek maakt men hieruit op, dat de Porte de onderhandelingen met den
Onderkoning van Egypte en met zijnen zoon als beëindigd beschouwt.

MIDDELBURG den 4 Mei.

Vier Belgische jagers, van het korps *les Partisans des Flandres*, zijn gisteren, te
Vlissingen, uit het 5de distrikt aangekomen. Deze manschappen, geboren Belgen,
schetsen den krijgskundigen toestand hunner armee jammerlijk af; de verregaande
insubordinatie heerscht in alle graden zelfs zoo ver, dat hoofd-officiërs en kapiteins
elkander de grofste beledigingen, in tegenwoordigheid der soldaten, zeggen; alles is
Fransch, en zelfs heeft men genoegzaam verboden de Vlaamsche taal in de dienst te
gebruiken, hoewel het grootste gedeelte der manschappen van dat korps geen Fransch
verstaat.

LILLO den 5 Mei.

(*Partik. corresp.*) Heden hebben zich wederom eenige Belgen in onze nabijheid ver-
toond; de kanonneerbooten, voor het fort gestationneerd, hebben daarop gevurd.

Gedurende acht dagen hebben wij het genoeg gehad, den luitenant *Tuinhout*,
van de eerste afdeeling Vriesche schutterij, op de beide forten te zien; de liefde
voor Koning en Vaderland kenmerkte zich in dezen officier, daar Zijn Ed. hier geene
gelegenheid heeft laten voorbijgaan, om te trachten zich gemeenzaam te maken met
die wapenen en krachten, welke tot verdediging moeten dienen.

's HERTOGENBOSCH den 5 Mei.

Z. K. H. de Prins veldmaarschalk heeft 1.1. Zaturdag een langdurig onderhoud
gehad met den gouverneur dezer provincie. Heden is Z. K. H. terug gekomen, om de
Orthenschans en Crevecoeur te bezichtigen.

— Naar men verneemt, moet bij de bezetting van Maastricht dezer dagen eene meer
dan gewone waakzaamheid zijn betoond.

BREDA den 7 Mei.

Gisteren zijn hier een vijftigtal runderen ingescheept, om naar Lillo en Liefkens-
hoek vervoerd te worden. Men heeft hier dezer dagen weder eene halve veld-batterij
zamengesteld, ten einde, indien zulks noodig mogt zijn, de dienst buiten de ves-
ting te kunnen verrigten; de manschap is getrokken uit vrijwilligers van de hier in
garnizoen liggende kompagnien artillerie-schutterij en onder de bevelen gesteld van
den heer kapitein *de Groot*, reeds belast met het kommando van de zich in onze ves-
ting bevindende halve veld-batterij.

HAARLEM den 6 Mei.

Het anti-revolutionaire blad van Gent, *le Messager*, verzekert, dat het openbaar
ministerie zoo lang mogelijk de gezworenen, welke in de genoemde stad te huis be-
hoorden, heeft gerecuseerd, ten einde de beoordeeling der zaak in handen te laten
van de bewoners der gemeenten ten platten lande, maar dat niettemin de regtbank
dezer gezworenen binnen den tijd van vijf minuten tot het besluit is gekomen, om
te verklaren, dat men in 't openbaar en ongestraft in België mag verkondigen: »dat
Leopold zich op eene onwettige wijze van de kroon heeft meester gemaakt, en dat
België, ten gevolge van het schandelijk gedrag zijner vertegenwoordigers, heeft op-
gehouden eene natie te wezen.» Ook de heer *de Brialmont*, even als de heer *Froment*,
een der medeschrijvers van genoemd blad, is onschuldig verklaard en ontslagen.

— Het bewind van Prins *Leopold* heeft den distrikt-kommissaris van Aalst, den
heer *de Smet*, van zijn' post ontzet, ter zake der door hem in de kamer ontwikkelde
gevoelens, en zich daardoor de bitterste aanmerkingen van de zijde der liberalen op
den hals gehaald. Verscheidene leden van de onthoudene kamer verklaren in de nieuws-
bladen, dat zij de waardigheid van gedeputeerde niet weder begeeren te aanvaarden.

STAPHORST den 3 Mei.

Voort na middernacht van heden ontstond te Rouveen, in den molen van *P. Lou-
man*, brand, die zoo onverwijd voortging, dat in weinige oogenblikken die molen,
benevens schuur en achterhuis, en vier belende huizen eene prooi der vlammen
werden; uit laatstgemelde huizen is bijna niets gered; de molenaar, wiens molen en
verdere gebouwen goed verzekerd waren, heeft zijne meeste roerende goederen be-
houden. Diep ongelukkig zijn intusschen de bewoners der overige afgebrande wonin-
gen, te meer nog, daar zij van alle verdenkingen zijn vrij te kennen, van door een
of ander middel aanleiding tot dit treffend ongeval te hebben gegeven.

OVER HET LIJNZAAD EN DE VLASTEELT.

Onlangs in de hand krijsende de *Oeconomische couranten*, ter *beordering van
Nationale Huishoudkunde, Landbouw, enz.*, welke van 1799 af tot 1804 te Am-
sterdam bij *C. Corens*, in vele opzichten nuttig, wekelijks waren uitgegeven, vond
ik in no. 87 van den 4 December 1799 het navolgende omtrent het LIJNZAAD en de
VLASTEELT:

«Volgens het algemeen gevoelen, zou de voortreffelijkheid van het *Rigaas* Lijnzaad,
«boven dat van andere oorden, inzonderheid daaraan zijn toe te schrijven, dat men
«hetzelve langen tijd laat liggen, en niet vóór het 6de of 7de jaar zaait. Ook heeft
«de ondervinding in Duitschland en elders doen zien, dat *oud* Zaad zijn schoonste
«Vlas geeft, en nimmer ontardt.»

«Wanneer dus een Landbouwer het zelf gewonnen Lijnzaad lang genoeg bewaart,
«kan hij hetzelve, in de plaats van het dure *Rigaas* zaad, gebruiken, en het ver-
«schil tusschen beide in deugzaamheid zal zeer gering zijn.»

«Gelijk alle olie bevattende zaden, kan het Lijnzaad ook daar door verbeterd
«worden, dat men hetzelve in eenen bakkers oven droogt; want men is door ondervin-
«ding overtuigd geworden, dat het dus *gedroogd* Lijnzaad een veel *langer* Vlas geeft,
«dan dat, hetwelk *niet gedroogd* is; terwijl men, op deze wijze te werk gaande,
«het dure Lijnzaad van *Riga* zeer wel kan ontharen. — Om bij het droogen eenen
«gepasten graad van warmte te nemen, heeft men bevonden, dat eene warmte van 39
«tot 48 graden op de schaal van *Reaumur*, of van 120 tot 140 op die van *Fahren-*
«heit niet alleen *niet* het zaad benadeelt, maar dat ook van dit zaad veel *beter* Vlas
«komt, dan van het *ongedroogde*. — Men doet hetzelve in den oven, nadat het
«brood twee uren er is uitgenomen; het wordt vier vingers hoog in den oven ge-
«stort, ettelijke reizen met de hark omgeroerd, en zoo lang in den oven gelaten, tot
«hetzelve geheel koud is. Indien men het zaad, nog min of meer warm zijnde, uit
«den oven nam, en op elkander zette, zou hetzelve aan het zweeten geraken. Hier-

«om moet het in den oven volkomen koud worden, of men dient het op den grond
«dun uit te spreiden, om te roeren, en zoo koud geworden zijnde, kan men het tot
«de zaaijng gebruiken.»

Ik kan niet ontkennen, dat ik mij in den eersten opslag hierover verwonderde, en
zulks zelfs betwijfelde; dan mij herinnerende eenige voornamen mannen, die ik wist,
dat destijds aan de redactie van gemelde Courant, voor het rubriek van Landbouw,
de hand hadden geleend, en daarbij in aanmerking nemende, dat het genoegzaam
bekend is, dat sommige *oude* zaden bij de uitzaaijng beter voldoen, dan die het *ori-*
«ge jaar gewonnen zijn, alsmede, dat ervarenen tuinlieden nooit, bij voorbeeld voor
Meloenen, *nieuw* zaad, maar, indien mogelijk, altijd *oud* gebruiken, en dat som-
mige het dan nog eenigen tijd bij zich in den zak dragen, om het volkomen te doen
uitdroogen, ten einde betere, en meerdere *Meloenen* te krijgen, — verminderde
mijne opgevatte bevreemding, en ik oordeelde het althans wel der moeite waardig,
dat men *onbevooroordeeld* in onze Provincie, hier of daar, op een klein gedeelte van
een' akker, en nog in den tegenwoordigen zaaitijd, ze eens de proef van nam, met
tot zaaijaad te nemen:

1. *Nieuw* aangevoerd *Rigaas* zaad.

2. (Indien nog voorhanden is,) *oud* van vorige jaren.

3. *Alhier verleden* jaar gewonnen zaad, doch hetwelk men anders niet wederom
zou uitzaaijen; of wel, hetgene ik in alle gevallen verkieslijk zou houden,
daartoe uit *Zeeland*, of van elders in dit Rijk, Lijnzaad te ontbieden.

4. Het zelfde zaad van *vorige* jaren.

5. Deze proeven *tweeledig* te nemen, met zaad, gelijk men gewoon is, *onge-*
droogd, en het zaad, hetwelk men vooraf in een bakkers oven, gelijk boven
gemeld is, of op eene andere wijze heeft doen *droogen*; terwijl het van zelf
spreekt, dat al de zaaijngen op denzelfden tijd moeten geschieden, en het land
en het vlas vervolgens op dezelfde wijze moet behandeld worden.

Insgelijks zou het wel der moeite waardig zijn, dat men diergelijke proeven eens
in het werk stelde bij de uitzaaijng van KOOLZAAD, hetzelve daartoe ook uit *Zeeland*,
of van elders te ontbieden — *oud* en *nieuw* gewonnen uit te zaaijen, alsmede, gelijk
van het Lijnzaad gezegd is, *gedroogd* en *niet gedroogd*.

LEEWARDEN den 2 Mei 1833.

J. VITRINGA COULON.

(Overgenomen uit de *Leeuwarder Courant*.)

. Op Vrijdag, den 10 Mei 1833, zal men, tot opening, ten Tooneele
voeren: ARMOEDE EN GROOTHEID, Tooneelspel in vier Bedrijven, naar
het Hoogduitsch van A. VON KOTZBUE, en na hetzelfde: ADRIAAN BROU-
WER EN JOOST GRAASBEEK of DE VROLIJKE NEDERLANDSCHE
KUNSTSCHILDERS, Blijspel met Zang in een Bedrijf. Heeren, welke gelieven
te Abomeren, worden verzocht, zich aan den Schouwburg te vervoegen, staan-
de op de Groote Markt, waar de Naam van den ondergeteekende in den Ge-
vel staat.

W. G. WEDDELOOPER & COMP.,
Tooneel-Directeur.

. De ondergeteekende zal gedurende den Kermistijd alhier, in zijne Tent,
staande op de Groote Markt, zijn KABINET VAN NATUURLIJKE ZELDZAAM-
HEDEN ter bezigtiging openstellen. Hij heeft, behalve dien, een zeer schoen
TYROLSCH MEISJE, die proeven van bovennatuurlijke krachten geeft; eene
BENGAALSCH VROUW, naar de wijze van haren landaard, met een' ring
door den neus; en eindelijk een' AFRIKAAN, van de Oifants rivier, met zijnen
ZOON, wier vreemde spraak en manieren alleen de moeite der bezigtiging
waardig zijn.

Hij twijfelt niet, of zijn Kabinet zal, als voorheen, door het geacht en kunst-
minnend Publiek bezigtigd en bewonderd worden, en zich met die hoop vleijen-
de, heeft hij de eer zich te noemen:

C. K. PRINS.

. Heden beviel van eene welgeschapene DOCHTER mijne geliefde Echt-
genoot M. V. BADEN KRIJTHE.

RODEN

H. SCHURING.

den 3 Mei 1833.

. Mijne hartelijk geliefde Echtgenoot ELZYNA STARKE verloor heden
nacht vrij voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER.

LEEWARDEN

A. EISMA, TZ.

den 7 Mei 1833.

Deze diene tot algemeene kennisgeving aan onze Familie, Vrienden en Bekenden.

. Getrouwd:

C. VOS,

Medec. & Art. Obst. Doctor.

en

J. ENGELHART.

ASSEN

den 2 Mei 1833.

Familie en Vrienden worden verzocht, deze algemeene ook als bijzondere ken-
nisgeving aan te merken.

. Getrouwd:

J. VALE

en

M. J. BUSCH.

GRONINGEN

den 2 Mei 1833.

. Heden zijn gehuwd:

JOHS. VAN ASSEN, Jzoon,

met

M. TEN HOORN,

en

M. D. TEN HOORN

met

M. GROENEWOLD.

GRONINGEN den 8 Mei 1833.

Familie, Vrienden en Bekenden gelieven deze algemeene voor bijzondere ken-
nisgeving te houden.

. Heden overleed ten onzen Huize, na eene kortstondige ziekte, in den ou-
derdom van 72 jaren, onze waarde Moeder en Behuwd-Moeder TRIJNTJE J.
GROENEBOOM, laatst Weduwe van wijlen den Heer oud-Burgemeester van
Delfzijl J. J. Vos.

DELFIJL

J. A. VAN ESSEN.

den 5 Mei 1833.

A. VAN ESSEN.

geb. BLINK.

. MAKKUM den 6 Mei 1833. Heden overleed, na een langzaam verval van
krachten, in den ouderdom van ruim 75 jaren, en na eene gelukkige echtver-
bindenis van 37 jaren, mijn waarde Echtgenoot ANNE LIEUWES BUMA, mij
en mijne vier Kinderen de gedachtenis van een' beminden en zorgdragenden Man
en Vader achterlatende.

TRIJNTJE SIJZES,

Wedw. A. L. BUMA.

NB. Vrienden en Bekenden gelieven deze algemeene kennisgeving tevens als
bijzondere aan te merken.

. Heden werd ik in de diepste droefheid gedompeld, door het overlijden
van mijnen dierbaren Echtgenoot FIEBO JURJENS OOSTHOF; in den bloei
zijns levens van 38 jaren, 6 Maanden en 4 dagen, werd hij helaas! te vroeg
voor mij, mijne vier nog jeugdige kinderen en bloedverwanten weggerukt, na
eene allergeenoeijgste echtvereeniging van ruim 8 jaren.

Mij met eerbied aan den wil der Voorzienigheid onderwerpende, diene deze
tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

OOSTWOLD (in 't Oldampt)

IJTTJEN H. BUREMA,

den 6 Mei 1833.

Wedw. F. J. OOSTHOF.

. Heden middag, circa 3 uren, trof mij de zoo gevoelige slag mijns le-
vens; MATTHIJS KATHAGEN, met wien ik mij voorstelde, door den echt
vereinigd, dit aardse pad te zullen bewandelen, ging mij door den dood,
in den ouderdom van bijna 36 jaren, na met de H. Sakramenten te zijn voor-
zien, in de eeuwigheid vooruit.

GRONINGEN

CLARA B. TIMMER,

den 8 Mei 1833.

uit aller naam.

Dienende deze tot bijzondere en algemeene kennisgeving.

. Heden overleed tot onze groote droefheid ons eenigst teeder geliefd Kindje
ENNE HEIKENS, ruim 5 maanden oud.

GRONINGEN

E. BRONNEGER,

den 9 Mei 1833.

T. BRONNEGER, geb. HEIKENS.

Men gelieve deze algemeene tevens als bijzondere kennisgeving aan te merken.

. Bij J. ZEEHUISEN, Junior, Boekhandelaar te Zwolle, is uitgegeven en
alom te bekomen, à 40 Cents:

Het achttiende eeuwfeest van des HEILANDS DOOD, plegtig gevierd op den
Goeden Vrijdag van 1833, te Zwolle.

De Schrijver van dit werkje, Ds. G. H. VAN SENDEN, heeft voor hetzelve
eenen zeer merkwaardigen brief aan al zijne mede-Christenen in de Nederlan-

Te Groningen, ter Boekdrukkerij van C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, in de Oude Hoferingestraat. (Met autorisatie.)